

Sygn. akt: IC 69/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubin dnia 9 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: Konsuela Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016r.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R. (1)

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. w S. na rzecz powódki, K. R. (2) kwotę 15.532,49 zł (piętnaście tysięcy pięćset trzydzieści dwa złote czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 10.000 zł od dnia 18 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 532,49 zł od dnia 18 maja 2013r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 5.000 zł od dnia 1 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.367,47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 95,90 zł tytułem brakujących kosztów sądowych,

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 279,70 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 69/14

UZASADNIENIE

Powódka, K. R. (1) wniosła o zasądzenie od strony pozwanej, (...) S.A. w S. (poprzednika prawnego (...) S.A. w S.) na jej rzecz kwoty 10.858,00 zł, w tym: kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 858,00 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 15 marca 2013 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego została poszkodowana, zaś odpowiedzialność cywilną za skutki powyższego zdarzenia ponosi strona pozwana, u której

ubezpieczony był sprawca zdarzenia. Podała także, iż wskutek powyższego zdarzenia doznała skręcenia i naderwania odcinaka szyjnego kręgosłupa, zaburzenia korzeni nerwów rdzeniowych szyjnych niesklasyfikowanych, skręcenia i naderwania odcinka lędźwiowego kręgosłupa oraz zaburzenia korzeni nerwów rdzeniowych lędźwiowo – krzyżowych. Uzasadniała także, iż pismem dnia 19 kwietnia 2013 r. została poinformowana przez stronę pozwaną o tym, że nie znajduje podstaw do zaspokojenia zgłoszonych roszczeń z uwagi na to, że według strony pozwanej nie mogło dojść do rozstroju zdrowia powódki wobec znikomego zakresu uszkodzeń pojazdu wskutek zdarzenia z dnia 15 marca 2013 r. Według powódki, doznane przez nią obrażenia ciała pozostają w związku z przedmiotowym zdarzeniem drogowym, musiała korzystać z pomocy lekarzy specjalistów ortopedy i neurologa, nosiła kołnierz ortopedyczny, poddawała się zabiegom rehabilitacyjnym i zażywała leki przeciwbólowe, nadto do dnia dzisiejszego odczuwa skutki tego zdarzenia, uskarżając się na bóle kręgosłupa szyjnego oraz lędźwiowego. Zdaniem powódki dochodzona przez nią w pozwie kwota zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanej przez nią krzywdy wskutek zdarzenia z dnia 15 marca 2013 r. Podniosła nadto, że domaga się zwrotu poniesionych kosztów leczenia w łącznej wysokości 858,00 zł tytułem zakupu leków, wizyt lekarskich i uczęszczania na rehabilitację.

Strona pozwana, (...) S.A. w S. (poprzednik prawny (...) S.A. w S.) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że zgromadzona w toku postępowania likwidacyjnego dokumentacja medyczna oraz dokumentacja zawierająca opis zdarzenia i uszkodzeń pojazdów nie dają podstaw do przyjęcia, aby biorąc pod uwagę znikomy rozmiar uszkodzeń pojazdu można było stwierdzić, że w wyniku zdarzenia z dnia 15 marca 2013 r. doszło do rozstroju zdrowia lub uszkodzenia ciała powódki. Ponadto strona pozwana z ostrożności procesowej zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powódkę zadośćuczynienia z uwagi na to, że żądanie objęte pozwem przekracza rozmiar wykazanej przez powódkę krzywdy. Natomiast w zakresie żądania zwrotu kwoty 848,00 zł z tytułu kosztów leczenia wskazała, że powyższe wydatki nie pozostawały w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 15 marca 2013 r.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 9 marca 2015 r. rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 20.858,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2013 r. od kwoty 10.858,00 zł i od dnia złożenia niniejszego pisma procesowego od kwoty 10.000,00 zł wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu powyższego pisma wskazała, że rozszerzenie powództwa dotyczy dodatkowej kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z procentowym uszczerbkiem na zdrowiu ustalonym przez biegłych sądowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2013 r. w L. kierujący samochodem marki O. (...) o nr rej. (...), M. P. w trakcie nieprawidłowego wykonywania manewru cofania doprowadził do zderzenia z samochodem marki P. (...) o nr rej. (...), kierowanego przez powódkę K. R. (1). Uderzenie nastąpiło w lewą boczną część samochodu marki P. (...). Na miejsce zdarzenia zostali wezwani funkcjonariusze policji, zaś M. P. został ukarany mandatem karnym za spowodowanie powyższego zdarzenia. Sprawca zdarzenia był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez (...) S.A. w S. (poprzednika prawnego strony pozwanej (...) S.A. w S.).

DOWODY: akta szkody na płycie CD, k. 32 akt,

kserokopie zdjęć, k. 41 – 44,

notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym, k. 45,

oświadczenia sprawcy wypadku, k. 50 – 51,

przesłuchanie powódki K. R. (1), k. 53 – 54 akt, e-protokół

z dnia 09.02.2016.

Jeszcze tego samego dnia po powyższym zdarzeniu komunikacyjnym powódka z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe okolic kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego i głowy zgłosiła się do szpitala w L., gdzie po wykonaniu niezbędnych badań stwierdzono u niej skrzywienie kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Zalecono jej wówczas stosowanie kołnierza ortopedycznego przez okres 2 tygodni oraz leków przeciwbólowych. Następnie powódka dwukrotnie w marcu 2013 r. konsultowała się w Poradni Chirurgicznej w P.. Na przełomie marca i kwietnia 2013 r. przeszła cykl zabiegów fizjoterapeutycznych. Ponadto w dniu 5 kwietnia 2013 r. konsultowała się u lekarza ortopedy i neurologa, którzy zlecieli powódce leczenie usprawniające.

W chwili przedmiotowego zdarzenia komunikacyjnego powódka miała 21 lat. W związku z doznanym urazem pozostawała niezdolna do zajęć praktycznych w okresie od dnia 20 marca 2013 r. do dnia 5 kwietnia 2013 r.

DOWODY: historia choroby w Poradni Chirurgicznej w P., k. 10 akt,

wynika badania radiologicznego z 18.03.2013 r., k. 11 akt,

skierowanie do poradni specjalistycznej z 18.03.2013 r., k. 12 akt,

skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne z 20.03.2013 r., k. 13 akt,

zaświadczenie o czasowej niezdolności do zajęć praktycznych, k.14 akt,

skierowanie do poradni specjalistycznej z 27.03.2013 r., k. 15 akt,

zaświadczenie lekarskie z 04.05.2013 r. z paragonem fiskalnym., k. 16,

wydruk wizyty z 05.04.2013 r., k. 17 akt,

przesłuchanie powódki K. R. (1), k. 53 – 54 akt, e-protokół

z dnia 09.02.2016.

W związku z tym, że najbliższy termin na wykonanie zabiegów fizjoterapeutycznych refundowanych ze środków NFZ był możliwy w czerwcu 2013 r., powódka zdecydowała się na przeprowadzenie zabiegów fizjoterapeutycznych odpłatnie. Koszty wizyt lekarskich, zabiegów fizjoterapeutycznych i zakupu leków poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 532,49 zł.

W związku z wizytą w dniu 5 kwietnia 2013 r. w gabinecie lekarskim M. B. powódka poniosła koszty w wysokości 100,00 zł.

W związku z wizytą w dniu 5 kwietnia 2013 r. w gabinecie lekarskim R. W. powódka poniosła koszty w wysokości 80,00 zł.

Powódka poniosła koszty zabiegów fizjoterapeutycznych – (...) w kwocie 150,00 zł.

W trakcie leczenia skutków doznanego urazu powódka zakupiła leki na łączną kwotę 202,49 zł.

DOWODY: zaświadczenia z paragonami fiskalnymi, k. 21 – 22 akt,

akta szkody na płycie CD, k. 32 akt.

Powódka zgłosiła telefonicznie szkodę zaistniałą wskutek przedmiotowego zdarzenia komunikacyjnego (...) S.A. w S.. Pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 15 kwietnia 2013 r. wezwał powyższego ubezpieczyciela do zapłaty na rzecz powódki kwoty 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 532,49 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia.

(...) S.A. w S. w piśmie z dnia 19 kwietnia 2013 r. poinformowało o tym, że nie znajduje podstaw do zaspokojenia roszczeń, bowiem brak jest związku przyczynowego między znikomym rozmiarem uszkodzeń pojazdu powódki a zgłaszanymi przez nią obrażeniami ciała.

Pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 r. ponownie wezwał powyższego ubezpieczyciela do zapłaty zadośćuczynienia na rzecz powódki, jednak poprzednik prawny strony pozwanej w piśmie z dnia 27 maja 2013 r. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, twierdząc, że wskutek kolizji z dnia 15 marca 2013 r. nie doszło do uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia powódki.

DOWODY: pismo (...) z dnia 19.04.2013 r., k. 18 akt,

pismo (...) z dnia 27.05.2013 r., k. 19 akt,

akta szkody na płycie CD, k. 32 akt.

Powódka wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 15 marca 2013 r. przeżyła skręcenie kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego oraz uraz kręgosłupa lędźwiowego. Powyższe urazy do chwili obecnej skutkują bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, zwłaszcza lewej. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogody oraz przy niewielkim wysiłku fizycznym. W przyszłości powódka będzie wymagała kontynuowania leczenia usprawniającego.

Powódka wskutek powyższego zdarzenia komunikacyjnego w zakresie neurologicznym doznała 5% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Powódka w wyniku przedmiotowego zdarzenia w zakresie ortopedycznym doznała 7% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W przypadku wypadków komunikacyjnych zawsze dochodzi do uszkodzenia tkanek miękkich stabilizujących kręgosłup szyjny niezależnie od tego czy uderzenie nastąpiło w tył, w przód czy też w bok pojazdu. W razie uderzenia w bok samochodu dochodzi również do uszkodzenia kręgosłupa szyjnego z mechanizmu wyprostno – zgięciowego. Uderzenie w bok samochodu powoduje nawet większy uraz niż uderzenie w tył pojazdu.

DOWODY: opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii E. M.,

k. 64 – 65 akt,

opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii

M. J., k. 87 – 90,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii i

traumatologii M. J., k. 153.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było częściowo zasadne i przez to w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z § 2 w/w przepisu prawa, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Okolicznością bezsporną między stronami, wynikającą także z zeznań powódki oraz dokumentacji związanej ze zdarzeniem z dnia 15 marca 2013 r. był fakt, że to kierujący samochodem marki O. (...) o nr rej. (...), ubezpieczony u poprzednika prawnego strony pozwanej – (...) S.A. w S., doprowadził do zderzenia z samochodem kierowanym przez powódkę. Poza sporem stron pozostawała również okoliczność, że w trakcie niniejszego procesu doszło do następstwa prawnego po stronie pozwanej, zaś następcą prawnym (...) S.A. w S. jest (...) S.A. w S..

Natomiast strona pozwana kwestionowała istnienie związku przyczynowego między zdarzeniem z dnia 15 marca 2013 r. a zgłaszanymi przez powódkę obrażeniami ciała.

Niemniej jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zwłaszcza opinie biegłych sądowych, wskazuje, że między zdarzeniem z dnia 15 marca 2013 r. a obrażeniami ciała powódki w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego istnieje adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Z opinii i opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. J. wynika, że w nawet przypadku uderzenia w pojazd przy niewielkiej prędkości dochodzi do urazów kręgosłupa szyjnego, uszkodzenia tkanek miękkich stabilizujących kręgosłup szyjny. Nie ma przy tym większego znaczenia, czy uderzenie nastąpiło w bok samochodu, w tył, czy przód pojazdu, bowiem w przypadku uderzenia bocznego dochodzi również do uszkodzenia kręgosłupa szyjnego z mechanizmu wyprostno – zgięciowego. Powyższy biegły wyjaśnił nadto, że początkowo objawy uszkodzeń nie są widoczne ze względu na odruchowe napięcie mięśni stabilizujących odcinek szyjny kręgosłupa i pojawiają się po upływie kilku godzin lub dni oraz mogą się utrzymywać przez dłuższy czas. Podobne objawy występują w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. Zarówno biegła sądowa z zakresu neurologii E. M. jak i biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. J. stwierdzili powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 15 marca 2013 r.

Tym samym należy uznać, że między szkodą na osobie powódki w postaci obrażeń ciała doznanych przez powódkę w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 15 marca 2013 r., a tym zdarzeniem zachodził bezpośredni i adekwatny związek przyczynowy.

W związku z powyższym Sąd przyjął i ustalił w przedmiotowej sprawie, że strona pozwana ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki za skutki zdarzenia z dnia 15 marca 2013 r., jako następcą prawnym ubezpieczyciela sprawcy tego zdarzenia.

Odnosząc się do roszczenia z tytułu zadośćuczynienia, należy mieć na względzie charakter tego świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty.

Zgodnie także z art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie jest formą naprawienia szkody niemajątkowej na osobie – krzywdy. Ma na celu zrekompensować świadczeniem pieniężnym osobie poszkodowanej ujemne przeżycia związane z cierpieniem fizycznym i psychicznym będącym następstwem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 667/12 wyjaśnił, że: „Określając wysokość zadośćuczynienia sąd

powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasookres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, stąd jego wysokość musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość.” Ponadto zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 2/12 decydującym kryterium przy ustalaniu należnego zadośćuczynienia jest rozmiar krzywdy i ekonomicznie odczuwalna wartość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, adekwatna do warunków gospodarki rynkowej.

Jak wynika z akt szkody (...) S.A. w S., po zgłoszeniu jej szkody przez powódkę, poprzednik prawny strony pozwanej odmówił wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia drogowego z dnia 15 marca 2013 r.

W ocenie Sądu roszczenie powódki w przedmiotowej sprawie o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 15.000,00 zł zadośćuczynienia pieniężnego było uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika bowiem z dokumentacji leczenia powódki oraz także opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii E. M. i z zakresu ortopedii i traumatologii M. J. wydanych w przedmiotowej sprawie, powódka w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 15 marca 2013 r. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego oraz urazu kręgosłupa lędźwiowego, które to obrażenia skutkowały trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w łącznym rozmiarze 12%.

Powódka, jak wynika z jej zeznań, opinii wyżej wymienionych biegłych lekarzy sądowych oraz z dokumentacji leczenia powódki, po wypadku odczuwała dokuczliwe dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, przez około dwa tygodnie musiała stosować kołnierz ortopedyczny i wymagała rehabilitacji. Niewątpliwie proces leczenia skutków urazu, chociaż krótkotrwały, był dla powódki uciążliwy. Konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego stanowiła istotny dyskomfort. Odczuwane dolegliwości bólowe wymagały stosowania środków przeciwbólowych. Ponadto powódka do chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego przy zmianach pogody i przy podnoszeniu cięższych przedmiotów. W przyszłości będzie wymagała leczenia usprawniającego.

Biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy powódki związanej z doznanymi urazami w wyniku zdarzenia z dnia 15 marca 2013 r. Sąd ustalił, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pieniężnego za tę krzywdę była kwota łączna 15.000,00 zł, którą poprzednik prawny strony pozwanej powinien był prawidłowo ustalić i wypłacić powódce już po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego na wniosek powódki, przed wszczęciem postępowania sądowego w przedmiotowej sprawie.

W związku z tym, że strona pozwana zgodnie z umową ubezpieczenia ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki, roszczenie powódki z tytułu zadośćuczynienia w stosunku do strony pozwanej było zasadne co do kwoty 15.000,00 zł.

Sąd natomiast nie znalazł podstaw do uwzględnienia dalszych roszczeń powódki z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 15 marca 2013 r. i przyznania powódce zadośćuczynienia w wyżej wysokości ponad dalszą kwotę 15.000,00 zł zasądzoną od strony pozwanej w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu bowiem, przyznanie powódce wyższej kwoty zadośćuczynienia powodowałoby bezpodstawne wzbogacenie się powódki kosztem strony pozwanej, a wyższe zadośćuczynienie pieniężne nie byłoby kwotą adekwatną do doznanych przez powódkę krzywd i cierpień w związku z wypadkiem. Kwota łączna 15.000,00 zł bowiem, w ocenie Sądu, jest kwotą o odpowiedniej wysokości i zrekompensuje powódce chociaż finansowo doznane krzywdy i cierpienia związane z wypadkiem.

Natomiast roszczenie odszkodowawcze powódki z tytułu zwrotu kosztów leczenia skutków urazu zostało uwzględnione w części co do kwoty 532,49 zł, bowiem powódka nie udowodniła poniesienia wyższych kosztów leczenia.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Powyższy przepis przewiduje obowiązek naprawienia przez obowiązanego do odszkodowania szkody majątkowej, jakiej osoba poszkodowana doznała wskutek naruszenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. W szczególności naprawienie szkody obejmuje również zwrot wszelkich koniecznych i celowych kosztów leczenia. Ponadto celowość poniesienia wydatków może być związana nie tylko z możliwością uzyskania poprawy stanu zdrowia, ale też z potrzebą nie pogorszenia tego stanu zdrowia.

Z załączonych w aktach szkody na płycie CD paragonów fiskalnych i rachunków wynika, że powódka w trakcie leczenia skutków urazu poniosła koszty dwóch wizyt u lekarzy specjalistów z zakresu neurologii i ortopedii w łącznej kwocie 180,00 zł i zakupiła w trakcie leczenia urazu leki za łączną kwotę 202,49 zł. W związku z tym, że najwcześniejszy termin rehabilitacji refundowanej ze środków Narodowy Fundusz Zdrowia został wyznaczony w czerwcu 2013 r., to powódka zdecydowała się na odpłatną rehabilitację na przełomie marca i kwietnia 2013 r., ponosząc z tego tytułu koszty w kwocie 150,00 zł. Jeszcze na etapie postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez poprzednika prawnego strony pozwanej powódka domagała się zwrotu kosztów w łącznej kwocie 532,49 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia. Powyższe koszty obejmowały wydatki związane z leczeniem oraz rehabilitacją. Według Sądu, koszty leczenia poniesione przez powódkę należało uznać za celowe i zasadne. Wprawdzie wizyty u lekarzy specjalistów są refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, to jednak kilkumiesięczny okres oczekiwania na refundowaną wizytę u lekarza neurologa, czy też rehabilitację w sytuacji, gdy proces leczenia należy podjąć jak najszybciej w celu uzyskania najkorzystniejszego efektu, uzasadnia skorzystanie przez powódkę z odpłatnego leczenia. Ponadto koszty leczenia poniesione przez powódkę pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem komunikacyjnym, co wynika z dokumentacji lekarskiej powódki. W związku z tym, że powódka przedłożyła dowody na poniesienie kosztów leczenia w łącznej kwocie 532,49 zł, to roszczenie w tym względzie zostało uwzględnione, natomiast w pozostałym podlegało oddaleniu.

O należnych odsetkach ustawowych Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124 poz. 1152 z 2003 r.).

W przypadku kwoty 10.000,00 zł tytułem części zadośćuczynienia Sąd ustalił wymagalność tych odsetek od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego, ustawowego terminu do zapłaty należności głównej od dnia zgłoszenia szkody. Powódka zgłosiła roszczenie poprzednikowi prawnemu strony pozwanej w dniu 18 marca 2013 r., a więc ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu z zapłatą należności z tytułu zadośćuczynienia wobec powódki od dnia 18 kwietnia 2013 r.

W przypadku kwoty 532,49 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia odsetki zostały zasądzone od upływu trzydziestodniowego terminu od chwili doręczenia w dniu 17 kwietnia 2013 r. poprzednikowi prawnemu strony pozwanej pisma z dnia 15 kwietnia 2013 r., w którym zostało zawarte żądanie zwrotu poniesionych kosztów leczenia.

Natomiast odsetki ustawowe od dalszej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 5.000,00 zł zostały zasądzone od dnia 1 kwietnia 2015 r., czyli od dnia złożenia pisma procesowego zawierającego rozszerzenie powództwa.

W zakresie nieuwzględnionym roszczenie odsetkowe częściowo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu, jak w punkcie III sentencji wyroku, Sąd wydał zgodnie z art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę

prawnego ustanowionego z urzędu, stosunkowo rozdzielając obowiązek ponoszenia tych kosztów między stronami. Powódka przegrała sprawę w 25,53 %, a strona pozwana w 74,47 % i w takim stosunku Sąd obciążył strony poniesionymi kosztami procesu. Na powyższe koszty procesu składały się poniesione przez powódkę: kwota 543 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 500,00 zł tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa, kwota 587,73 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego, kwota 2.400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie kwota 4.047,73 zł poniesiona przez powódkę. Natomiast koszty strony pozwanej wyniosły łącznie 2.533,80 zł, na które składały się: kwota 2.400,00 zł z tytułu udziału w sprawie pełnomocnika procesowego i kwota 133,80 zł z tytułu zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego. Łącznie więc koszty procesu wyniosły kwotę 6.581,53 zł, którymi to kosztami powódka została obciążona w 25,53 % w kwocie 1.680,26 zł, a strona pozwana w 74,47 % w kwocie 4.901,27 zł. Dlatego też, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.367,47 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

O nie uiszczonych kosztach sądowych w łącznej kwocie 375,60 zł, jak w punkcie IV i V sentencji niniejszego wyroku, Sąd orzekł, na podstawie art. 113 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. Tymi kosztami w części dotyczącej wypłaconych z budżetu sądowego wynagrodzeń biegłych sądowych obciążył powódkę w 25,53% w kwocie 95,90 zł, a stronę pozwaną w 74,47% w kwocie 279,70 zł.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.